

Мало позориште „ДУШКО РАДОВИЋ“
Little Theatre “DUŠKO RADOVIĆ”

Сезона 2019/2020

Јордан Цвеџановић

„СРЦЕ У ЈУНАКА КРАЉЕВИЋА МАРКА“

Режија: Јуџ Рагивојевић

Сценограф: Александар Денић

Костимограф: Тајјана Рагишић

Композитор: Александар Сребрић

Драматург на представи: Гордана Гонцић

Сценски говор: Радован Кнежевић

Сценски покрећ/Помоћник редитеља: Игор Дамњановић

Играју:

Марко Краљевић.....БОГДАН БОГДАНОВИЋ
Теодора.....КАТАРИНА ДИМИТРИЈЕВИЋ
Муса Кесеџија.....ЛАЗАР МИЉКОВИЋ
Шарац.....АРСЕНИЈЕ ТУБИЋ
Вила Равијојла.....ИВАНА АЦИЋ
Буздован.....МИЛОШ АНЂЕЛКОВИЋ
Рујна.....АЛЕКСАНДРА АНЂЕЛКОВИЋ

О ПРЕДСТАВИ

Велики празник за свако позориште је праизведба комада нашег савременог писца. Овога пута, то је двострука радост – на Дан Малог позоришта „Душко Радовић“, први пут на нашим сценама биће изведена драма Јордана Цветановића СРЦЕ У ЈУНАКА КРАЉЕВИЋА МАРКА.

Сусрет са овим великим, митским јунаком увек је препун узбуђења, радости, смеха, патње и велике љубави. И многих питања, на која и писац, али и ова представа покушавају да пронађу одговоре.

Како се постаје јунак и шта то од нас чини јунака? Да ли је то храбро срце, одважност и снага, или пријатељство и оданост? Да ли су то мудрост и машта или можда срећа, радост и уживање у животу? Или све то заједно спојено у савршену хармонију која нас инспирише, подстиче и гура у нове победе? Ликови ове представе су баш то – неодвојиви делови великог Краљевића Марка, без којих он не би био то што јесте – велики јунак.

Али, оно што га чини великим налази се у малим стварима. У његовим осећањима. Као и сви ми и Марко Краљевић воли, воли јако, воли страшно. Али, пристаје да жртвује своју љубав због већих циљева.

Прича о Краљевићу Марку траје вековима и никада не престаје, јер он је заувек део свих нас. Свих нас који у нашим малим, свакодневним животима покушавамо да савладамо препреке, победимо неке наше Мусе Кесеџије и задобијемо срце вољене особе.

А бити јунак пре свега значи бити човек. Човек који воли.

Гордана Гонцић

У ЉУБАВИ СУ ВЕЛИКЕ ОЧИ

Када сам добио позив да напишем драму за децу, помислио сам „добро, ништа лакше“. То се ваљда лако пише. Међутим, чим сам сео да „загрејем столицу“, више нисам мислио тако. Тема је била конкретна, направити причу о нашем епском јунаку Марку Краљевићу, о коме сам мислио да све знам, али чим сам се мало удубио у материју схватио сам да заправо немам појма.

Читајући изнова народне песме, брзо сам дошао до закључка да у њима има и превише материјала и да ће бити тешко издвојити неки посебан догађај или дешавање око које ћу моћи да градим неку нову драму. Осим тога, шта рећи ново о Марку Краљевићу када је већ све испричано? А онда сам кренуо да постављам разна питања самом себи – у кога је био заљубљен тако велики јунак, неустрашив и ратоборан? Да ли је у „љубавним“ биткама био мањи од макова зрна или се без страха препуштао у врзину коло заљубљености? Шта се све крило у његовом храбром срцу? Да ли је ту уопште било места за праву љубав?

Тако је настала драма „Срце у јунака Краљевића Марка“. Познато је колико је далеко сезала његова храброст и неустрашивост, али заправо јако се мало знало о љубавним јадима највећег српског јунака. Баш како то обично бива, најхрабрији међу нама су истовремено и најтананије душе, па је тако и Марково срце патило за једном сасвим несвакидашњом и храбром девојком – Теодором. Легенда каже да је Марко био фасциниран њеном неустрашивошћу и бистрином памети, којом је с таквом лакоћом савладала препреке и непријатељске замке. Већ после првог подвига постигнутим сањом, Марко се заљубио до ушију и све што је касније радио, радио је како би придобио њену пажњу. Она му је заправо давала велику подршку и управо та снага љубав коју је осећао према њој га је терала да издржи сваку тешку и безизлазну ситуацију, трудећи се да покаже колико је његово срце велико, а снага непресушна.

Ово је прича о подвизима Марка Краљевића, али и о његовој патњи за љубављу коју заправо није могао да има. О свим биткама које је Марко Краљевић водио и успешно побеђивао, али и прича о најважнијој животној битки, борби за љубав – о којој сви сањамо, било да нам у грудима лупа сасвим обично или у овом случају срце јуначко.

Јордан Цвеџановић

